

Οι περί του Χριστού αντιλήψεις των Γκουρού

[/ Γνώμες](#)

Πρωτοπρ. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Επίκ. Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Από τα τέλη του δεκάτου ενάτου αιώνα ξεκίνησε και συνεχίζεται μέχρι σήμερα μία συστηματική και μεθοδευμένη προσπάθεια για τη διείσδυση, παρουσία και αποδοχή Ινδουιστικών και Βουδδιστικών θρησκευτικών αντιλήψεων και πρακτικών στον δυτικό άνθρωπο [1].

Μία προσπάθεια που εντατικοποιήθηκε το δεύτερο μισό του εικοστού αιώνα τόσο στις ΗΠΑ, όσο και στην Ευρώπη, χωρίς βεβαίως να εξαιρεθεί και η Ελλάδα. Η προσπάθεια αυτή συνεχίζεται μέχρι τις ημέρες μας. Μόνιμος στόχος της είναι η παρουσίαση της Ινδουιστικής και Βουδδιστικής θρησκευτικότητας ως λύσης στα τεράστια υπαρξιακά και πνευματικά αδιέξοδα του σύγχρονου ανθρώπου.

Με αφορμή αυτό το γεγονός, πολύ χαρακτηριστικές και εξόχως ρεαλιστικές, είναι

οι επισημάνσεις του αιμνήστου ειδικού καθηγητή της θρησκευολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, Λεωνίδα Φιλιππίδου.

Αναφέρει με χαρακτηριστική σαφήνεια ο αείμνηστος καθηγητής: « Αλλ' η ανίδεος τούτων Δύσις, η ονόματι και ουχί πράγματι χριστιανική, η οποία ουδέν είχε να ζηλεύση από της ινδικής Yoga, ενεστερνίσθη εν τούτοις ταύτην και απεμπολεί τον χριστιανικόν θησαυρόν της, αντήλλαξε τ.ε. το κράτιστον διά του χείρονος, το πλήρες διά του ελλειπεστάτου, το αβίαστον διά του τεχνικού, το απόλυτον διά του σχετικού, το τέλειον διά του μετρίου, το Θείον διά του ανθρωπίνου» [2].

Η εκπληκτική ταχύτητα διάδοσης αυτών των αντιλήψεων οφείλεται και στο γεγονός ότι υιοθετήθηκαν και αποτέλεσαν συγχρόνως βασικές διδασκαλίες του αντίχριστιανικού κινήματος της «Νέας Εποχής». Επιπλέον, οι διάφορες γκουρουνιστικές κινήσεις και οι αντιλήψεις τους ρίζωσαν, ιδίως στην Ευρώπη, καθώς απέναντί τους βρήκαν ένα χριστιανισμό τραυματισμένο και κατακερματισμένο από τις Ρωμαιοκαθολικές και τις Προτεσταντικές αλλοιώσεις και αγκυλώσεις του. Κάποιες κινήσεις εξ αυτών υποστηρίζουν μάλιστα στη Δύση, ότι η χρήση Ινδουιστικών πρακτικών θα κάνει τους ανθρώπους καλύτερους Χριστιανούς [3].

Παρά πάντα ταύτα το πρόσωπο του Χριστού δε μπορούσε να παρακαμφθεί εύκολα από τις ποικίλες γκουρουνιστικές κινήσεις. Γι' αυτό, οι διάφοροι Γκουρού, οι ιδρυτές αντίστοιχων γκουρουνιστικών κινήσεων, προτίμησαν τακτικές ελιγμού και όχι άμεση σύγκρουση [4].

Πρέπει να επισημάνουμε ότι σ' αυτές τις τακτικές συναντά κάποιος ορισμένα κοινά στοιχεία στις διάφορες γκουρουνιστικές κινήσεις παρά τις επιμέρους διαφοροποιήσεις τους [5]. Αυτά είναι:

I) Ο Χριστός προσεγγίζεται με ινδουιστικές προϋποθέσεις και θεωρείται ως ένας Αβατάρ ή ένας διδάσκαλος του παρελθόντος.

II) Ως διδάσκαλος του παρελθόντος δεν μπορεί σήμερα να σώσει τους ανθρώπους. Σήμερα τον αντικαθιστούν οι ζωντανοί διδάσκαλοι οι γκουρού. Κάθε γκουρουνιστική κίνηση προβάλλει και διαφημίζει ως θεία αυθεντία το δικό της Γκουρού – διδάσκαλο. Κατά τους ισχυρισμούς τους, όχι ο Χριστός, αλλά ο Γκουρού της κάθε κίνησης δείχνει το σύγχρονο δρόμο της λύτρωσης και εκφράζει τις θείες αλήθειες προσαρμοσμένες στα δεδομένα της εποχής.

III) Η Αγία Γραφή από τους Γκουρού χρησιμοποιείται για λόγους σκοπιμότητας και τακτικής. Όπου χρησιμοποιείται διαστρεβλώνονται τα αγιογραφικά χωρία που χρησιμοποιούνται ή τα ιστορικά γεγονότα καθώς γίνεται απόπειρα να

κατανοηθούν ινδουιστικά.

IV) Ιδιαίτερώς ακατανόητη και ταυτοχρόνως αδιανόητη είναι για τους Γκουρού, απ' όλα τα ιστορικά γεγονότα του επίγειου βίου του Χριστού, η σταυρική Του θυσία.

V) Η θέση των Γκουρού γενικά απέναντι στο χριστιανισμό είναι επικριτική και εν πολλοίς απαξιωτική με τον ταυτόχρονο ισχυρισμό, ότι η ιστορική εξέλιξη του χριστιανισμού δείχνει, ότι ο Χριστός δεν έχει σχέση με τον Χριστιανισμό.

VI) Στο πλαίσιο μίας συγκρητιστικής προσέγγισης δεν απουσιάζει η πρόσκληση σε χριστιανούς του δυτικού κόσμου να υιοθετήσουν την τεχνική της Bhakti – Yoga, ένα από τα τέσσερα κύρια είδη γιόγκα, γνωστή και ως γιόγκα της λατρείας, έχοντας ως ίνδαλμα τον Ιησού. Παρενθετικά, στην ευρύτερη συνάφεια της εν λόγω προβληματικής πρέπει εν προκειμένω να επισημάνουμε και την περίεργη προσπάθεια Προτεσταντών συγγραφέων να συμβιβάσουν τη Γιόγκα με την χριστιανική πίστη και να μιλούν για χριστιανική Γιόγκα [6].

VII) Ειδικότερα στον Ορθόδοξο χώρο εκπρόσωποι τέτοιων κινήσεων, και όχι μόνο αυτοί, παρουσιάζουν τη μονολόγιστο ευχή ως mantras. Ως μαγική, δηλαδή, φόρμα που δήθεν υπάρχει στο χώρο της χριστιανικής παράδοσης στα πλαίσια πάντα μίας διαδικασίας διαλογισμού.

Ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα προέρχεται από βιβλίο ενός θαυμαστή και εισηγητή ινδουιστικών διδασκαλιών στην Ελλάδα. Μάλιστα στο εν λόγω βιβλίο γενικά και στο απόσπασμα που θα παραθέσουμε ειδικά, συναντά κάποιος εκτός από μία πρωτοφανή κακοποίηση και διαστρέβλωση της Ορθόδοξης νοεράς προσευχής, και μία τυπική ινδουιστική θεώρηση του Χριστού. Αναφέρεται, λοιπόν, στο εν λόγω βιβλίο: *«Υπάρχουν πολλά μάντρα που αντιπροσωπεύουν τις διάφορες ιδιότητες της Θεότητας. Ορισμένα από αυτά έχουν τα ονόματα των διαφόρων ενσαρκώσεων του Θεού όπως «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησον με» ή «Χάρε Κρίσνα» ή «Σρι Ρα, Τζέι Ραμ» ή «Σάι Ραμ» ή «Ομ Νάμα Σιβάγια» και άλλα. (...) Ίσως το πιο γνωστό και δημοφιλές μάντρα να είναι το ΑΟΥΜ ή ΟΜ που αντιπροσωπεύει τον Ανεκδήλωτο Θεό. (...) Το ΟΜ θεωρείται ότι είναι ένα με το Θεό και ο ήχος μέσα από τον οποίο εκδηλώνει τον Εαυτό του στο δημιουργημένο κόσμο» [7].*

Στην περίπτωση των Γκουρού για το θέμα του Χριστού έχουμε μία χαρακτηριστική περίπτωση ιδεολογικής χειραγώγησης. Οι περί του Χριστού αντιλήψεις των Γκουρού είναι όχι μόνο ανιστόρητες, αλλά και απολύτως ασυμβίβαστες και ξένες με την πίστη της Εκκλησίας.

Σημειώσεις:

1. Δ. Δακουρά , Η Προβολή των Ασιατικών θρησκευμάτων εις την Δύσιν, 1998.
2. Λ. Φιλιππίδου, Στατιστική των θρησκειών, 1965, σ. 97
3. F. W. Haack, Transzendente Meditation, 19794, σ.29.
4. Πρβλ. F. W.Haack, Die “Bhagwan’ Rajneesh Bewegung, 1980, σσ.78 – 80.
5. Αναλυτικά βλ. Πρωτ .Β. Γεωργόπουλου, Οι Γκουρού και ο Χριστός, 2006
6. R. Hauth, Hexen, Gurus, Seelenfänger, 1994, σσ. 31-32..
7. Ρ. Νάτζεμυ, Η Τέχνη του Διαλογισμού, 1992, σ. 286. Πρβλ. Πρωτ. Β. Γεωργόπουλου, Οι Γκουρού και ο Χριστός, 2006, σσ. 10-11.